

ชื่อพื้นเมือง : กระเบา กระเบาค่าง กระเบาแดง มันหมู กระเบาเข้าแข็ง กระเบาใหญ่ กาหลง กระเบาเข้าเหนียว แก้วกาหลง กระเบาตึก ตัวโง้งจี เบา หัวค่าง

ไม้ต้นขนาดกลาง สูง 10-20 เมตร ลำต้นเปลือย ใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปใบหอกแกมรูปไข่ หรือรูปขอบขนาน ปลายสอบเรียว โคนสอบหรือมน เบี้ยวเล็กน้อย ขอบเรียบ เส้นแขนงใบ และเส้นใบย่อยเห็นได้ชัดทางด้านล่าง ดอกแยกเพศ อยู่ต่างต้น ดอกเพศผู้ออกเดี่ยวๆ ตามง่ามใบ กลิ่นหอมมาก กลีบเลี้ยง 5 กลีบ มีขนอ่อนนุ่มทั้ง 2 ด้าน กลีบดอก 5 กลีบ สีชมพู เกสรเพศผู้ 5 อัน ดอกเพศเมียออกเป็นช่อสั้นๆ ตามง่ามใบ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกเหมือนกับดอกเพศผู้ เกสรเพศผู้ไม่สมบูรณ์ 5 อัน ยอดเกสรเพศเมียแยกเป็น 5 แฉก รังไข่รูปไข่หรือรูปไข่ กลีบ มีขนสั้นๆ ผลกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 8-12 เซนติเมตร ผิวเรียบ เปลือกแข็ง มีขนหรือเกล็ดสีน้ำตาล มี 30-50 เมล็ด อัดกันแน่น เมล็ดรูปไข่ เบี้ยว ปลายทั้ง 2 ข้างมน พบตามป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณและตามริมแม่น้ำ น้ำมันที่บีบได้จากเมล็ดเรียกว่า น้ำมันกระเบา (Chaulmoogra oil หรือ Hydnocarpus oil) มีส่วนประกอบส่วนใหญ่เป็น chaulmoogric acid และ hydnocarpic acid น้ำมันกระเบื่อนำมาใช้รักษาโรคเรื้อน และโรคผิวหนังอย่างอื่นอีก เช่น โรคเรื้อนกลาก หิด นอกจากนี้ ยังใช้แก้อาการปวดบวมตามข้อ เนื้อผลกินได้

อ้างอิง: http://biodiversity.forest.go.th/index.php?option=com_dofplant&id=436&view=showone&Itemid=59

ภาพประกอบ : http://biodiversity.forest.go.th/index.php?option=com_dofplant&id=436&view=showone&Itemid=59

